

§. 54. *Иисусъ изобличава първосвещенниците и пресвитерите за непокорството имъ на законътъ.*

Сутренъта въ Пондѣлникъ, като са връщаше въ градътъ, прохле една смоковница, защото я намѣри безплодна ; а отъ храмътъ пакъ испажда куповачите и продавачите ; пакъ Архиерейтъ и книжнициятъ търсиха какъ да го убиятъ, но той вечеръта пакъ излѣзе отъ градътъ. На другиятъ денъ въ Вторникъ, чудихъ са ученициятъ, като видѣхъ смоковницата исхиняла, и чуватъ отъ учителътъ, че и тъ, ако имать вѣра, таквъзъ и още по чудесни иѣща ще правиши чрезъ молитвата. Обаче прѣди да са молятъ, трѣба да прощаватъ каквото имать противъ иѣкого. Въ храмътъ като поучаваше, понеже са попыта отъ Архиерейте и старѣйшините : отъ дѣ има власть да прави тѣзи работи, затули имъ устата съ една само *дилемма*. Подырь изобличава прѣслушанието и непокорството и метежничеството имъ чрезъ слѣдующи притчи : първо, за двамата сынове, отъ които първыйтъ като са обѣща да испълни заповѣдъта на баща си, не я испълни, а вторыйтъ, ако и да са отрече, испълни я и извърши точно ; второ, за метежнитъ земледѣлци, които като убихъ съ камъни слугытъ, що ги проводи господарътъ имъ за приеманьето на плодътъ, убихъ подырь и сѫщыйтъ сынъ и наследникъ на господарътъ си ; третъ, за царътъ, който направи свадба на сына си, и като са отрекохъ поканенитъ отъ първо, покани други добры и злы, и испади оногозъ който иѣмаше свадбарско облекло. (Мат. кѣ. 19. кв. 1—14. Мар. аї. 12—13. 2—12. аѣк. к. 1—19.).